

וְכַתּוּב, וּפְסַח יִי עַל הַפֶּתַח הַיְדוּעַ. מָאִי הַפֶּתַח, מְשׁוּם דְּאִיהוּ פִתְחָא וּמְשִׁיכָא דְרוּחָא וְגוּפָא, וְתָא חֲזִי, עַד לָא אֲתַגְזֹר אַבְרָהָם, הָוּה אָטִים וְסָתִים מְפַל סְטְרוּי. מְדֵאֲתַגְזֹר אֲתַפְתַּח מְפַלָּא, וְלֹא הָוּי אָטִים וְסָתִים פְּקַדְמִיתָא.

וְהֵינּוּ רִזָּא דְתַנִּינָן, (בראשית י"ח) וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל, מְשׁוּם שֶׁהַתְּגִלְתָּה יו"ד. מַה זֶה אוֹמֵר? אֲלֵא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שֶׁהוּא הַשְּׂרָה בְּגִלּוּי זֶה חֶסֶד בְּצַדִּיק, וְזֶהוּ פֶתַח שֶׁל מְשַׁפֵּן הַעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, מְשַׁמֵּעַ שְׁפָתוֹב הָאֵהָל, הָאֵהָל הַיְדוּעַ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּשֶׁהַתְּגִלְתָּה הַיּו"ד הַזֶּה, הַתְּבַשְׂרָה (הַתְּבַשֵּׁם) וְהַתְּבַרְךְ בְּפֶתַח הָאֵהָל, שֶׁהִיא צִדִּיק, לְהַתְּבַשֵּׁם בְּחֶסֶד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב כַּחַם הַיּוֹם, שֶׁהוּא שְׁעָה שְׁשׁוּלֵט הַחֶסֶד, חֶלְקוֹ שֶׁל אַבְרָהָם. וּמִנִּין לָנוּ שֶׁפֶתַח הָאֵהָל הַזֶּה הַתְּבַשֵּׁם כְּנֶגֶד אַבְרָהָם? שְׁפָתוֹב וְהוּא בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל שֶׁהַתְּבַשֵּׁם בְּחֶסֶד מְשִׁיבֵה הַתְּגִלְתָּה הַיּו"ד.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שם כד) וְהוּא בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל שְׁזֵהוּ הַפֶּתַח הַקְּדוֹשׁ, כְּתוּב עֲשִׂירִי כַּחַם הַיּוֹם, כְּמוֹ שְׁנַתֵּן לוֹ כְּתוּב שֶׁל חֶסֶד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב כַּחַם הַיּוֹם. כְּמוֹ שְׁיִשֵּׁב בְּזָה, יֹשֵׁב בְּזָה, שְׁלֹא עוֹלָה זֶה בְּלִי זֶה.

דְּבַר אַחַר וְעֵבֶר הוּא לְגַגְף אֶת מְצָרִים, מַה זֶה וְעֵבֶר? שְׁעֵבֶר עַל שׁוֹרֵת הַדִּין שֶׁל הַכְּתָרִים, (שְׁקִשְׁרִים) שֶׁהֵיוּ מִתְּקַשְׂרִים בְּכְתָרִים אַחֲרֵים שְׁלֵמְעֵלָה, וְהַתִּיר אוֹתָם מְקִיּוּמָם, וְעֵבֶר עַל דְּרָכֵיו כְּדֵי לַעֲשׂוֹת בְּהֵם דִּין וְלִשְׁמֹר עַל יִשְׂרָאֵל. וְכֵן הוּא, כָּל וְעֵבֶר, וְעֵבֶרְתִּי, וְעֵבֶר - שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֵבֶר עַל כָּל דְּרָכֵיו אוֹ לְדִין אוֹ לְרַחֲמִים. כֹּאן

וְכַתּוּב, וּפְסַח יִי עַל הַפֶּתַח הַיְדוּעַ. מָאִי הַפֶּתַח, מְשׁוּם דְּאִיהוּ פִתְחָא וּמְשִׁיכָא דְרוּחָא וְגוּפָא, וְתָא חֲזִי, עַד לָא אֲתַגְזֹר אַבְרָהָם, הָוּה אָטִים וְסָתִים מְפַל סְטְרוּי. מְדֵאֲתַגְזֹר אֲתַפְתַּח מְפַלָּא, וְלֹא הָוּי אָטִים וְסָתִים פְּקַדְמִיתָא.

וְהֵינּוּ רִזָּא דְתַנִּינָן, (בראשית י"ח) וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל. מְשׁוּם דְּאֲתַגְלִיָּא יו"ד. מָאִי קָא מִיִּירִי. אֲלֵא אָמַר רַבִּי יִצְחָק דְּהוּא אֲשִׁירִי בְּגִלּוּיָא דָּא, חֶסֶד בְּצַדִּיק. וְדָא הוּא פִתְחָא, דְּמְשַׁכְּנָא עַלְזָה קְדִישָׁא, מְשַׁמֵּעַ דְּכַתִּיב הָאֵהָל, הָאֵהָל הַיְדוּעַ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּדֵי אֲתַגְלִיָּא הַאי יו"ד, אֲתַבְשֹׁר, (נ"א אֲתַבְשֵׁם) וְאֲתַבְרַךְ בְּפֶתַח הָאֵהָל, דְּהִיא צִדִּיק, לְאֲתַבְשֵׁם בְּחֶסֶד. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, כַּחַם הַיּוֹם, דְּהוּא שְׁעָתָא דְשִׁלְטָא חֶסֶד, חוֹלְקָא דְאַבְרָהָם. וּמִנָּא לָן דְּהִיא פֶּתַח הָאֵהָל, אֲתַבְשֵׁם לְקַבְלִיָּה דְאַבְרָהָם. דְּכַתִּיב, (בראשית כ"ד) וַיְיָ בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל דְּאֲתַבְשֵׁם בְּחֶסֶד, מְדֵאֲתַגְלִיָּא יו"ד.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל, כְּמוֹ דְכַתִּיב וַיְיָ בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל דְּהוּא פִתְחָא קְדִישָׁא, כְּתוּב עֲשִׂירִי כַּחַם הַיּוֹם, כְּמוֹ דְאֲתִיָּהִיב לִיָּה כְּתוּב דְחֶסֶד, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב כַּחַם הַיּוֹם. כְּמוֹ דְיִתִּיב בְּהִיא, כְּפִי יִתִּיב בְּהִיא, דְלֹא סְלִיק הַאי כְּלֵא הַאי.

דְּבַר אַחַר (דף ל"ו ע"ב) וְעֵבֶר יִי לְגַגְף אֶת מְצָרִים. מָאִי וְעֵבֶר. דְּעֵבֶר עַל שׁוֹרֵי דִינָא דְכְתָרִין, (נ"א דְכְתָרִין) דְּהוּוּ מִתְּקַשְׂרִי בְּכְתָרִין אֲתַרְנִין דְלַעֲלִילָא, וְשָׂרָא לְהוּ מְקִיּוּמִיהוּן, וְעֵבֶר עַל אוֹרְחוּי, בְּגִין לְמַעַבְדַּבְהוּ דִינָא, וְלִנְטָרָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְכַדִּין הוּא, כָּל וְעֵבֶר, וְעֵבֶרְתִּי, וְעֵבֶר, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲעֵבֶר עַל כָּל

וְעָבַר, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת דִּין. שֶׁם וַיַּעֲבֹר,
כְּדֵי לְרַחֵם.

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וְה' הִפָּה כֹּל
בְּכוֹר וְגו'. (וכתוב (תהלים סט) וַאֲנִי תַפְלְתִי
לִךְ ה' עַתְרָצוֹן וְגו') רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי
הָיוּ הוֹלְכִים מֵאוֹשָׁא לְלוֹד, וְהָיָה
רַבִּי חֵיָא רוֹכֵב בַּחֲמוֹר. אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, נָשַׁב כָּאֵן וְנִתְפַלֵּל, שְׁהָרִי
הַגִּיעַ זְמַן תַּפְלַת מְנַחָה, וְשָׁנִינוּ,
לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בַּתַּפְלַת
מְנַחָה. לְמָה זְהִיר? מִשּׁוֹם שְׁהִיא
שְׁעָה שְׁתַּלְוֵי הַדִּין וְצָרִיף אָדָם
לְכַוֵּן דַּעְתּוֹ. יְרַד רַבִּי חֵיָא
וְהִתְפַּלֵּל.

עַד שְׁהָיוּ הוֹלְכִים, נָטָה הַשָּׁמַשׁ
לְהַפְּנִי. אָמַר רַבִּי חֵיָא לְרַבִּי יוֹסִי,
לְמָה אַתָּה שׁוֹתֵק? אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
הַיִּיתִי מְסַתְּפֵל בְּדַעְתִּי שְׁאִין
הָעוֹלָם מְתַקֵּים אֵלָּא עַל רֵאשֵׁי
הָעָם. אִם רֵאשֵׁי הָעָם צְדִיקִים -
טוֹב לְעוֹלָם. וְאִם לֹא צְדִיקִים -
אוֹי לְעוֹלָם וְאוֹי לְעָם.

אָמַר רַבִּי חֵיָא, וַדַּאי כֶּף הוּא,
מִנֵּין לָנוּ? שְׁכַתּוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים-ב יח)
רֵאשִׁית אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל נְפוֹצִים עַל
הַהָרִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אִין לְהֵן רַעָה
וַיֹּאמֶר ה' לֹא אֲדַנִּים לְאַלֶּה יְשׁוּבוּ
אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם. יְשׁוּבוּ, יְשׁוּבוּ
הִיָּה צָרִיף (לְכַתֵּב)! לְבֵיתוֹ, כְּבֵיתוֹ
הִיָּה צָרִיף (לְכַתֵּב), שְׁהָרִי בְּמִקּוֹם
עוֹמְדִים!

אֵלָּא כֶּף שְׁנִינוּ, אִם רֵאשׁ הָעָם לֹא
זוֹכָה, הָעָם נִתְפַּסִּים בַּחֲטָאוֹ, מִנֵּין
לָנוּ? שְׁכַתּוֹב וַיֹּאמֶר דָּוִד וְגו' הִנֵּה
אֲנֹכִי חֲטָאִיתִי וְאֲנֹכִי הָעוֹיִתִי וְאַלֶּה
הַצֹּאן מָה עָשׂוֹ. (וכתוב (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א
כא) וַאֲנִי הוּא אֲשֶׁר חֲטָאִיתִי וְגו') דָּוִד חֲטָא,
וַיִּשְׂרָאֵל סָבְלוּ. וְאִם רֵאשׁ הָעָם
נִתְפַּסֵּ בַחֲטָאוֹ - הָעָם נִצָּל, שְׁהָרִי
הַדִּין לֹא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, שְׁכַתּוֹב
וַיֹּאמֶר ה' לֹא אֲדַנִּים לְאַלֶּה.
כְּלוּמַר, (אִם אֵלֹה) אֵלֹה לֹא הָיוּ
רֵאשִׁים לְעָם, מְדַרְפֵּן זֹו יְשׁוּבוּ אִישׁ
לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם. כָּלֵם נְצוּלִים אִם

אוֹרְחוֹי, אוֹ לְדִינָא, אוֹ לְרַחֲמֵי. הֵכָא וְעָבַר,
בְּגִין לְמַעַבְדֵי דִינָא, הָתָם וַיַּעֲבֹר, בְּגִין לְרַחֲמָא.
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיְיָ הִפָּה כֹּל בְּכוֹר וְגו'. (כְּתִיב
(תהלים ס"ט) וַאֲנִי תַפְלְתִי לִךְ ה' עַתְרָצוֹן וְגו') ר' חֵיָא ור'
יוֹסִי הָיוּ אֲזֵלִי מֵאוֹשָׁא לְלוֹד, וְהָיָה רַבִּי חֵיָא
רֹכֵיב בַּחֲמָרָא. אָמַר ר' יוֹסִי, גִּיתִיב הֵכָא וְנִצָּלִי,
דְּהָא מְטָא זְמָנָא דְצָלוּתָא דְמְנַחָה, וְתַנִּינָן,
לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בְּצָלוּתָא דְמְנַחָה. אָמַי
זְהִיר. מִשּׁוֹם דְּהִיא שְׁעָתָא דְתַלְוָא דִינָא וּבְעֵי
כַר נָשׁ לְכוּוּנָא דַּעְתִּיהָ, נַחַת ר' חֵיָא וְצָלִי.

עַד דְּהָיוּ אֲזֵלִי, נָטָה שְׁמַשׁ לְמִיעַל. אָמַר רַבִּי
חֵיָא לְר' יוֹסִי אָמַי אַתָּ שְׁתִּיק. אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, מְסַתְּפֵל הוֹינָא בְּדַעְתָּי, דְּלִית עֲלֵמָא
מְתַקֵּימָא, אֵלָּא עַל רֵישֵׁיהוֹן דְּעַמָּא. אִי רֵישֵׁי
עַמָּא זְכָאִין, טַב לְעֲלֵמָא, טַב לְעַמָּא. וְאִי לֹא
זְכָאִין, וְוִי לְעֲלֵמָא, וְוִי לְעַמָּא.

אָמַר רַבִּי חֵיָא, וַדַּאי כֶּף הוּא, מְנַלָּן. דְּכַתִּיב,
(דְּבָרֵי הַיָּמִים ב', י"ח) רֵאשִׁית אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל
נְפוֹצִים עַל הַהָרִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אִין לְהֵן רוּעָה
וַיֹּאמֶר יי לֹא אֲדַנִּים לְאַלֶּה יְשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ
בְּשָׁלוֹם. יְשׁוּבוּ, יְשׁוּבוּ מִיְבַעֵי לִיָּה. לְבֵיתוֹ,
כְּבֵיתוֹ מִיְבַעֵי לִיָּה. דְּהָא בְּאַתְרֵיהוּ קִיַּיְמִי.

אֵלָּא הֵכִי תַנִּינָן, אִי רֵישֵׁא דְעַמָּא לֹא זְכִי, עַמָּא
מְתַפְּסָן בַּחוּבִיָּה. מְנַלָּן. דְּכַתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב',
כ"ד) וַיֹּאמֶר דָּוִד וְגו' הִנֵּה אֲנֹכִי חֲטָאִיתִי וְאֲנֹכִי
הָעוֹיִתִי וְאַלֶּה הַצֹּאן מָה עָשׂוֹ, (ס"א וְכַתִּיב (דְּבָרֵי הַיָּמִים
א' כ"א) וַאֲנִי הוּא אֲשֶׁר חֲטָאִיתִי וְגו') דָּוִד חָב, וַיִּשְׂרָאֵל סָבְלוּ.
וְאִי רֵישֵׁא דְעַמָּא מְתַפְּסָ בַחוּבִיָּה, עַמָּא
מְשַׁתְּזָבֵן. דְּהָא דִינָא לֹא שְׁרִיא עֲלֵיהוּ.
דְּכַתִּיב, וַיֹּאמֶר יי לֹא אֲדַנִּים לְאַלֶּה, כְּלוּמַר,
(ס"א אִם אֵלֹה) אֵלֹה לֹא הָיוּ רֵישִׁין לְעַמָּא, מְהֵאִי
אוֹרְחָא יְשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם. כְּלָהוּ
מְשַׁתְּזָבֵן, אִי רֵישֵׁיהוֹן מְתַפְּסָן. וְאַפִּילוּ

יהושפט אתגזר עליה לאתענשא, משום דאתחבר באחאב. אי לאו ההוא צווחא, דכתיב, (מלכים א', כ"ב) ויזעק יהושפט.

עד דהוו אזלי רמש ליליא, אמרו, מה נעביד, אי גיזיל חשף ליליא, אי גייתב דחלא הוא. סטו מאורחא, יתבו תחות אילנא חד. ויתבו והוו אמרי מלי דאורייתא, ולא דמיכו. בפלגות ליליא, חמו חד אילתא דעברא קמיהו, והות צוחת ורמיאת קלין שמעו, קמו ר' חייא ור' יוסי ואזדעזעו. שמעו חד קלא דמכרזא ואמר, מתערין קומו. גיימין אתערו. עלמין, אזדמנו לקדמת מריכון. (דא קלא נפק דכאיב אילתא דלעילא ותתא. דכתיב (תהלים כ"ט) קול יי' יחולל אילות ויחשף יערות) דהא מריכון נפיק לגן עדן, דאיהו היכליה, לאשתעשעא עם צדיקיא, דכתיב ובהיכלו פלו אומר פבוד.

אמר רבי חייא, השתא פלגו דליליא ממש. וקלא דא, הוא קלא דנפק, וכאיב אילתא דלעילא ותתא, דכתיב קול יי' יחולל אילות. זפאה חולקנא, דזכינא למשמע דא. והא חזי רזא דמלה, בשעתא דקודשא בריך הוא אתחזי על גנתא, פל גנתא אתפנש, ולא מתפרש מעדן. ומהאי עדן מבועי נפקין, לכמה אורחין ושבילין, והאי גנתא, אתקרי צרורא דחיי, דתמן מתעדנין צדיקיא, מנהירו דעלמא דאתי. ובהאי שעתא, קדשא בריך הוא אתגלי עלייהו. ותנינן בשעתא דקודשא בריך הוא אתער בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא פרוזא נפיק וקרי עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו מאי ויאכל פרי מגדיו אליו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו. מהו ויאכל פרי מגדיו? אלו קרננות שנקרבו לפניו

ראשיהם נתפסים. ואפלו יהושפט נגזר עליו להענש משום שהתחבר עם אחאב, אם לא אותה צוחה, שפתוב (מלכים-א כב) ויזעק יהושפט.

עד שהיו הולכים, ירד הלילה. אמרו, מה נעשה? אם נלך - חשף הלילה. אם נשב - פחד הוא. סטו מהדרף וישבו פחת אילן אחד. וישבו והיו אמרים דברי תורה, ולא ישנו.

בחצות הלילה ראו אילה אחת שעברה לפניהם, והיתה צוחת ומרימה קולות. שמעו. קמו רבי חייא ורבי יוסי והזדעזעו. שמעו קול אחד שמכריז ואומר: מתעוררים קומו! ישנים התעוררו! עולמות הזדמנו לפני אדונכם! (שחר קול יוצא שבאבת האילה של מעלה ושל מטה, שכתוב (תהלים כט) קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות) שהרי אדונכם יוצא לגן עדן, שהוא היכלו, להשתעשע עם הצדיקים, שפתוב ובהיכלו פלו אומר פבוד.

אמר רבי חייא, עכשו חצות הלילה ממש וקול זה הוא הקול שיצא, וכואבת האילה של מעלה ומטה, שכתוב (תהלים כט) קול ה' יחולל אילות. אשרי חלקנו שזכינו לשמע את זה!

ובא ראה סוד הדבר. בשעה שהקדוש ברוך הוא נראה על הגן, פל הגן מתכנס ולא נפרד מעדן, ומתעדן הנה יוצאים מעינות לכמה דרכים ושבילים, והגן הנה נקרא צרור החיים, ששם מתעדנים הצדיקים מאור של העולם הבא, ובשעה זו מתגלה עליהם הקדוש ברוך הוא. וישנו, בשעה שהקדוש ברוך הוא מתעורר בגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, פרוז יוצא וקורא: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו

קִרְבָּנִין דְּאַתְקָרְבוּ קָמִיהּ מְנַשְׁמַתִּיהוּן
דְּצַדִּיקָיָא הָאֵי בְּפִלְגוּת לִילְיָא בְּשַׁעְתָּא אַחְרָא
שְׂאָר קִרְבָּנִין מִמֶּשׁ.

מְנַשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, זֶה בְּחֻצֵי
הַלְּיָלָה. בְּזֶמַן אַחַר שְׂאָר קִרְבָּנוֹת
מִמֶּשׁ.

יְתָבוּ רַבֵּי חֵיִיא וְרַבֵּי יוֹסִי, אָמַר רַבֵּי יוֹסִי,
בְּכַמְה זְמַנִּין שְׂאִילְנָא, הָאֵי דְכַתִּיב, וַיְהִי
בְּחֻצֵי הַלְּיָלָה וַיְיָ הִפָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲמָאֵי לֹא הָיָה בֵּימָמָא, דִּיתְגַּלִּי לְכֻלָּא פְּרִסוּמֵי
נִיסָא, וְאֲמָאֵי מִיתוּ כָּל אֵינּוֹן חֲלָשֵׁי דְבַתְר
רַחֵיִיא, וְאֵינּוֹן טְלִיָּא דְבְנֵי עֲאֲנָא, וְלֹא מִיתוּ
מְלָכֵי וּפְרַדְשָׁכֵי, וְגוֹבְרֵי מְגִיחֵי קְרָבָא, כְּמָה
דְּהוּ בְּסִנְחָרִיב, דְּכַתִּיב, (מלכים ב', י"ט) וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר וְגו' וְתַנִּינָן, פְּלָהוּ מְלָכִין
בְּנֵי מְלָכִין רֹפִינּוּס וּפְרַדְשָׁכֵי, הֵתָם (דף ל"ז ע"א)
אַתְחַזִּי גְבוּרְתָא דְחָד שְׁלִיחָא דִּילֵיהּ, יִתִּיר
מֵהָאֵי, דְּהוּ יְאוֹת לְמַהוּי דִּילֵיהּ יִתִּיר.

יָשְׁבוּ רַבֵּי חֵיִיא וְרַבֵּי יוֹסִי. אָמַר
רַבֵּי יוֹסִי, בְּכַמְה פְּעָמִים שְׂאִלְתִּי,
זֶה שְׁכַתּוֹב וַיְהִי בְּחֻצֵי הַלְּיָלָה וַה'
הִפָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְמָה
זֶה לֹא הָיָה בַּיּוֹם, שְׂיִתְגַּלֵּה לְכָל
פְּרִסוּס הַנֶּס? וְלְמָה מִתּוּ כָּל אוֹתָם
חֲלָשִׁים שְׂאָחַר הַרְחִים וְאוֹתָם
טְלָאִים שֶׁל בְּנֵי הַצֶּאֱן, וְלֹא מִתּוּ
מְלָכִים וְשָׂרִים וְאֲנָשִׁים עוֹרְכֵי
קְרֹבוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּסִנְחָרִיב,
שְׁכַתּוֹב (מלכים ב' י"ט) וַיֵּצֵא מֶלֶךְ ה'
וַיְיָ בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר וְגו'? וְשַׁנִּינוּ,
כָּלֵם מְלָכִים בְּנֵי מְלָכִים, שָׂרִים
וְקִצְיָנִים. שֵׁם נְרָאֲתָה הַגְּבוּרָה שֶׁל
שְׁלִיחַ אֶחָד שְׁלוֹ, יוֹתֵר מִזֶּה שֶׁהָיָה
רְאוּי לְהִיֹּת שְׁלוֹ יוֹתֵר.

אָמַר לֵיהּ יְאוֹת שְׂאִלְתִּי, וְאֲנָא לֹא שְׂמַעְנָא מִיָּדִי
בְּהָאֵי, וְלֹא אִימָא, אָבַל הָא זְכִינָא לְכָל
הָאֵי, וְאַרְחָא אַתְתַּקֵּן קָמָן. אֲנָא שְׂמַעְנָא דְרַבֵּי
שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי מְדַכֵּי שׁוֹקִין דְּטְבַרְיָה, נִיזִיל
גְּבִיָּה. יְתָבוּ, עַד דְּהוּ נְהִיר יְמָמָא. פֶּד סְלִיק
נְהוּרָא, קָמוּ וְאִזְלוּ. פֶּד מְטוּ גְּבִיָּה. אֲשַׁפְחוּהוּ,
דְּהוּ יְתִיב, וְסַפְרָא דְאַגְדָּתָא בִּידֵיהּ.

אָמַר לוֹ, יָפָה שְׂאִלְתִּי, וְאֲנִי לֹא
שְׂמַעְתִּי דְבַר בְּזָה וְלֹא אָמַר, אָבַל
הָרִי זְכִינִי לְכָל זֶה, וְהַדְרָךְ מְתַקְנָת
לְפָנֵינוּ. אֲנִי שְׂמַעְתִּי שְׂרַבֵּי שְׂמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאֵי מְטַהֵר אֶת הַשְּׁוֹקִים שֶׁל
טְבַרְיָה, גַּלְף אֵלָיו. יָשְׁבוּ עַד
שֶׁהָאִיר הַיּוֹם. כְּשַׁעֲלָה הָאוּר קָמוּ
וְהִלְכוּ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ אֵלָיו, מְצָאוּ
אוֹתוֹ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב, וְסַפֵּר הָאֲגָדָה
בִּידּוֹ.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה מ') כָּל הַגּוֹיִם כְּאֵין נְגִדוּ
מֵאַפְס וְתָהוּ נְחֻשְׁבוּ לוֹ. פִּיּוֹן דְּאָמַר, כָּל
הַגּוֹיִם כְּאֵין נְגִדוּ, לְמָה פְּתִיב מֵאַפְס וְתָהוּ
נְחֻשְׁבוּ לוֹ. אֶלָּא אוֹלִיפְנָא, דְּעַתִּיָּהוּ דְכָל עַמִּין
דְּעַלְמָא, דְּמַהִימְנוּתָא דְלָהוֹן הוּא כְּאֵין, דְּלֹא
אֲדַבְקוּ עַלְאִין וְתַתְּאִין, (בְּתַתְּאִין) וְשׁוּיִין
לְקַבְלֵיהוּ מְהִימְנוּתָא דְשְׁטוּתָא, אָבַל מֵאַפְס
וְתָהוּ נְחֻשְׁבוּ לוֹ, כְּהָאֵי עַלְעוּלָא, דְּסַחְרָא (ס"א
דְּפַרְחָא) בְּרוּחָא, וּמְתַגַּלְגָּלָא בְּקִיטָא בְּרִיקְנָא,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (דניאל ד') וְכָל דִּיִּירֵי אַרְעָא כְּלָא
חֲשִׁיבִין.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה מ') כָּל הַגּוֹיִם
כְּאֵין נְגִדוּ מֵאַפְס וְתָהוּ נְחֻשְׁבוּ לוֹ.
פִּיּוֹן שְׂאָמַר כָּל הַגּוֹיִם כְּאֵין נְגִדוּ,
לְמָה כְּתוּב מֵאַפְס וְתָהוּ נְחֻשְׁבוּ
לוֹ? אֶלָּא לְמַדְנֵי, דְּעַתָּם שֶׁל כָּל
עַמֵי הָעוֹלָם, שְׂאָמוּנְתָם הִיא כְּאֵין,
שְׁלֹא נִדְבְּקוּ עֲלִינוּנִים וְתַחְתּוּנִים
וּבְתַחְתּוּנִים, וְשׁוּיִם כְּנִגְדָם אֲמוּנָה שֶׁל
שְׁטוּת. אָבַל מֵאַפְס וְתָהוּ נְחֻשְׁבוּ
לוֹ, כְּמוֹ הַמוֹץ שְׂסוּכָב (שְׁעָף) בְּרוּחַ
וּמְתַגַּלְגָּל בְּקִיץ בְּרִיקְנוֹת, זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב (דניאל ד') וְכָל דִּיִּירֵי הָאֶרֶץ
כְּכֻלּוֹם חֲשׁוּבִים.